

MINISTERIE VAN LANDBOUW,
NATUURBEHEER EN VISSERIJ

20 mei 1994

No. NBLF. 944095

Directie Natuur, Bos,
Landschap en Fauna

DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VISSERIJ

BESLUIT:

Artikel 1

1. Als speciale beschermingszone in de zin van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn van de Raad van Europese Gemeenschappen van 2 april 1979, inzake het behoud van de vogelstand, 79/409/EEG (Pb. EG L 103) worden de volgende gebieden aangewezen:
 - a. het op bijlage A van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam "Alde Feanen";
 - b. het op bijlage B van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam "Hamert";
 - c. het op bijlage C van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam "Lepelaarplassen";
 - d. het op bijlage D van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam "Meinweg";
 - e. het op bijlage E van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam "Zouweboezem".
2. De aanwijzingen, bedoeld in het eerste lid, gaan vergezeld van een toelichtende nota.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

's-Gravenhage, 20 mei 1994

DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW,
NATUURBEHEER EN VISSERIJ,
(w.g.) drs. J.D. Gabor

- Toelichting -

Toelichting voor de Staatscourant

Artikel 4, eerste lid, van de richtlijn van de Raad van Europese Gemeenschappen van 2 april 1979, inzake het behoud van de vogelstand, 79/409/EEG (Pb. EG L 103), bepaalt dat voor de leefgebieden van de in bijlage I van de richtlijn vermelde vogelsoorten speciale beschermingsmaatregelen getroffen worden, opdat deze soorten daar waar zij nu voorkomen, kunnen voortbestaan en zich kunnen voortplanten.

De Lid-Statens dienen met name de naar aantal en oppervlakte voor de instandhouding van deze soorten meest geschikte leefgebieden als speciale beschermingszone aan te wijzen, waarbij rekening wordt gehouden met de bescherming die deze soorten behoeven. Gelijksortige maatregelen dienen de Lid-Statens ingevolge artikel 4, tweede lid, van de richtlijn te nemen ten aanzien van de niet in bijlage I genoemde en geregeld voorkomende trekvogels.

Tot nog toe zijn in Nederland, in de periode 1986 t/m 1992, een dertiental gebieden aangewezen als speciale beschermingszone. In het Meerjarenprogramma Natuur en Landschap 1992-1996 wordt de aanwijzing als speciale beschermingszone van de bovengenoemde vijf gebieden aangekondigd. Bij de onderhavige beschikking worden deze aangewezen. De in de beschikking genoemde kaarten en toelichtende nota's liggen ter inzage in de bibliotheek van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Bezuidenhoutseweg 73 te 's-Gravenhage.

Alde Feanen

Het gebied de "Alde Feanen" ligt in het zogenaamde lage midden van de provincie Friesland, in de gemeenten Boarnsterhim, Tytsjerksteradiel en Smallingerland. De oppervlakte beslaat circa 2.500 hectare. Het gebied vormt een van de weinige overgebleven restanten van een omvangrijk complex van laagveenmoerassen en petgatenlandschappen. In vroegere eeuwen besloeg dit complex noord-west Overijssel en het lage midden van Friesland. Internationaal gezien vormt het gebied een belangrijke schakel in het totaal van moerasgebieden in de Westeuropese laagvlakte.

In de "Alde Feanen" heeft zich een rijke broedvogelpopulatie gevestigd, waaronder zeldzame soorten als Geoorde fuut, Aalscholver, Roerdomp, Purperreiger en Zwarte stern. De hooi- en weilanden in het gebied kennen een zeer rijk geschakeerde broedvogelpopulatie van steltlopers en eendachtigen. Voorts is het gebied van belang als voedsel-, rust- en ruigebied voor ganzen, watervogels en steltlopers. Bestuur en beheer van de "Alde Feanen" zijn gericht op bescherming en behoud van de betekenis van dit gebied. Dit komt onder meer tot uiting in de status "als kerngebied" in het Natuurbeleidsplan (1990), de aanmelding als wetland, de aanwijzing van een deel van het gebied als beschermd natuurmonument op grond van de Natuurbeschermingswet, de aanwijzing van een deel van het gebied als reservaatgebied in het kader van de Relatienota, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en in het door "It Fryske Gea" gevoerde beheer.

Hamert

Het gebied de "Hamert" ligt in de provincie Limburg en behoort tot het grondgebied van de gemeente Bergen.

Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 1.460 ha, waarvan circa 870 ha in eigendom is van de stichting Het Limburgs Landschap en ca 500 ha in bezit is van de gemeente Bergen.

Als broedgebied is de "Hamert" voor vele soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. De "Hamert" heeft tevens een belangrijke functie als pleisterplaats voor o.a. water-, roof- en zangvogels.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als "kernegebied" deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de status van nationaal park in oprichting, de aanwijzing van een deel van het gebied als beheers- en/of reservaatgebied in het kader van de Relatienota en als natuurontwikkelingsgebied, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en het door de stichting Het Limburgs Landschap en de gemeente gevoerde beheer.

Lepelaarplassen

Het gebied de "Lepelaarplassen" ligt in de provincie Flevoland en behoort tot het grondgebied van de gemeente Almere. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 350 ha en is in eigendom van de Staat der Nederlanden.

Als broedgebied zijn de "Lepelaarplassen" voor vele soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. De "Lepelaarplassen" hebben tevens een belangrijke functie als rust- en ruigebied voor ganzen en eendachtigen. In het voor- en najaar fungeert het gebied als pleisterplaats voor steltlopers.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als "kernegebied" deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de aanwijzing in 1989 als staatsnatuurmonument in het kader van de Natuurbescheringswet, de planologische aanduiding in het bestemmingsplan en het door Stichting Flevolandschap gevoerde beheer.

Meinweg

Het gebied de "Meinweg" ligt in de provincie Limburg en behoort tot het grondgebied van de gemeente Roerdalen. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 1.600 ha, waarvan circa 990 ha in eigendom is van de Staat der Nederlanden.

Als broedgebied is de "Meinweg" voor vele soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. De "Meinweg" heeft tevens een belangrijke functie als pleisterplaats voor o.a. Rietganzen en Kraanvogels.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied.

Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als "kernegebied" deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de status van nationaal park in oprichting, de aanwijzing van een deel van het gebied als beheers- en/of reservaatgebied in het kader van de Relatienota en als natuurontwikkelingsgebied, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en het door Staatsbosbeheer en de gemeente gevoerde beheer.

Zouweboezem

Het gebied de "Zouweboezem" ligt in de provincie Zuid-Holland en behoort tot het grondgebied van de gemeente Zederik. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 140 ha en is grotendeel in eigendom van de Stichting Het Zuidhollands Landschap en de Staat der Nederlanden. Als broedgebied is de "Zouweboezem" voor een aantal soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. In het voor- en najaar fungeert het gebied als rust en fourageergebied voor steltlopers.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als "kernegebied" deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de planologische aanduiding in het bestemmingsplan en het door de Stichting Het Zuidhollands Landschap gevoerde beheer.

DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW,
NATUURBEHEER EN VISSERIJ,
(w.g.) drs. J.D. Gabor

TOELICHTING BIJ DE AANWIJZING VAN DE "HAMERT" ALS SPECIALE
BESCHERMINGSZONE IN HET KADER VAN DE EG-VOGELRICHTLIJN

1. Inleiding

Het gebied de "Hamert" ligt in de provincie Limburg en behoort tot het grondgebied van de gemeente Bergen. De oppervlakte bedraagt ongeveer 1460 ha, waarvan circa 870 ha in eigendom is van de stichting Het Limburgs Landschap en ca 500 ha in bezit is van de gemeente Bergen.

Het gebied is onderdeel van een terrassenlandschap dat zich aan de oostkant van de Maas uitstrekt van Roermond tot Gennep. De dekzanden die in het gebied voorkomen zijn door menselijke invloed ten dele verstoven, waardoor typische stuifduinen zijn ontstaan. Het karakter van het gebied wordt voorts bepaald door heidevelden, vennen en bossen. Deze bossen bestaan voornamelijk uit naaldhout.

De Hamert vormt het leefgebied van tal van de in artikel 4, eerste lid, van de EG-Vogelrichtlijn genoemde soorten.

In deze toelichting zal vervolgens worden ingegaan op de vogelkundige waarden van de Hamert, de begrenzing van het als speciale beschermingszone aangewezen gebied, het bestuur en beheer van de Hamert en de gevolgen van de aanwijzing als speciale beschermingszone.

2. Vogelkundige waarden

Door de grote variatie aan terreintypen heeft de Hamert een zeer rijke broedvogelstand. Karakteristieke en/of zeldzame soorten van bossen zijn: Havik, Wespendief, Boomvalk, Ransuil, Bosuil, Koe-koek, Draaihals, Zwarte specht, Wielewaal, Boomklever en Kruisbek. Karakteristieke soorten van heide en overgangen van heide naar bos zijn: Nachtzwaluw, Boomleeuwerik, Paapje, Tapuit, Grasmus en Grauwe klauwier. Specifieke soorten van het cultuurlandschap aan de rand van het gebied zijn onder andere Geelgors en Ortolaan. Soorten die kenmerkend zijn voor de vennen en moerassen in het gebied zijn: Dodaars, Bruine kiekendief, Slobeend, Zomertaling, Slobeend, Waterral, Blauwborst, Sprinkhaanrietzanger, Grote karekiet en sinds enige jaren ook Grauwe gans.

In de winterperiode fungeert de Hamert tevens als rust-, slaap- en fourageergebied voor verschillende soorten watervogels, roofvogels en zangvogels. Pleisterende watervogelsoorten zijn onder andere Dodaars, Wintertaling, Slobeend, Kuifeend en Tafeleend. Bijzondere soorten roofvogels en zangvogels, die meestal slechts voor korte tijd in het gebied verblijven, zijn onder andere Bruine kiekendief, Blauwe kiekendief, Visarend, Ruigpootbuizerd,

Klapekster en Kruisbek. Daarnaast fungeert het gebied, overigens niet jaarlijks, als pleisterplaats voor de Kraanvogel.

De soorten van belang uit oogpunt van artikel 4, eerste lid, van de EG-Vogelrichtlijn, die vermeld staan in bijlage I van deze richtlijn (versie 1991), zijn onderstreept aangegeven.

3. Begrenzing

De begrenzing van de Hamert als speciale beschermingszone komt in hoofdlijnen overeen met die van het Nationaal Park i.o. De Hamert. Intensieve recreatieve voorzieningen aan de rand van het gebied zijn niet in de begrenzing opgenomen, landbouwenclaves in eigendom van Het Limburgs Landschap daarentegen wel.

In het zuiden wordt het gebied begrensd door het recreatieoord "Klein Vink". Aan de westzijde wordt de grens bepaald door de Rijksweg Venlo-Nijmegen en de bebouwde kommen van Wellerlooi en Knikkerdorp. Ten aanzien van de noordelijke begrenzing van het aan te wijzen gebied wordt de zuidelijke begrenzing van het concessiegebied voor industriezandwinning Reinderslooi gevolgd. De oostelijke begrenzing volgt globaal de rand van de bos- en natuurgebieden aan deze zijde van het gebied.

Voor de precieze begrenzing wordt verwezen naar de kaart behorende bij de aanwijzing als speciale beschermingszone.

4. Bestuur en beheer

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit kan aan de hand van onderstaande punten worden geïllustreerd.

- De Hamert maakt deel uit van de ecologische hoofdstructuur van Nederland, zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), waarbij het gebied is aangeduid als kerngebied. Het beleid ten aanzien van kerngebieden is gericht op het veiligstellen en vergroten van de bestaande natuurwaarden.
- In het Structuurschema Groene Ruimte (Kabinetstandpunt, 1993), waarin deze ecologische hoofdstructuur eveneens is aangegeven, heeft de Hamert de aanduiding van "nationaal park in oprichting".
- De instelling als nationaal park in oprichting heeft plaatsgevonden op 2 februari 1989.
- In het streekplan Noord- en Midden Limburg (1982) heeft het gebied de aanduiding "Gebieden met overwegend zeer waardevolle natuurwaarden". Het beleid in deze is gericht op duurzame veiligstelling en een hierop aangepast beheer. In beginsel mag in deze gebieden geen occupatie door andere functies plaatsvinden.
- De Hamert is door de provincie aangewezen als stiltegebied.

- In het gemeentelijk bestemmingsplan (1985) hebben de natuur- en bosgebieden van de Hamert respectievelijk de bestemmingen "Natuurgebied" en "Bosgebied". De agrarische gronden in het zuiden van het gebied hebben de bestemming "Agrarisch gebied met hoge landschappelijke waarden".
- In de Hamert zijn landbouwgronden aangewezen en begrensd als beheers- en/of reservaatgebied in het kader van de Relatienota en als natuurontwikkelingsgebieden. Dit met het doel een meer aangepast beheer ten aanzien van de aanwezige natuurwaarden mogelijk te maken.
- In het kader van de oprichting van het nationaal park is voor de Hamert een beheers- en inrichtingsplan (1991) opgesteld, dat door alle belanghebbenden wordt onderschreven. Het is een plan in hoofdlijnen, dat ondermeer voorziet in een zonerings van het recreatief medegebruik van het gebied en in een aantal specifieke maatregelen gericht op de functie als pleisterplaats voor Kraanvogels. Het beheer zoals dat door de gemeente Bergen en Het Limburgs Landschap wordt uitgevoerd is naast bovengenoemd beheers- en inrichtingsplan mede gebaseerd op beheersplannen voor de eigen deelgebieden, die tot doel hebben de karakteristieke levensgemeenschappen te behouden en verder te ontwikkelen.

5. Andere gebruiksfuncties in het gebied

Naast de natuurfunctie vervult het gebied nog een functie voor de recreatie, de landbouw, de bosbouw, de jacht en het verkeer.

Aan de rand van het als speciale beschermingszone aangewezen gebied zijn enkele voorzieningen voor de verblijfs- en dagrecreatie aanwezig, waaronder een aantal campings. In het gebied zelf zijn wandelpaden aanwezig en verspreid door het gebied zijn enige schuilhutten en informatiepanelen geplaatst. De aanwezige voorzieningen zullen in het kader van de oprichting van het nationaal park worden verbeterd. Tevens is voorzien in een uitbreiding van de parkeermogelijkheden voor auto's en in de aanleg van een informatie- en bezoekerscentrum.

Nabij Wellerlooi is in het bosgebied een gemeentelijk sportterrein gelegen.

Een deel van het agrarisch gebied in eigendom van Het Limburgs Landschap is verpacht aan derden. Mede gelet op de instelling van het Nationaal Park De Hamert is het streven de pacht van deze gebieden te beëindigen. Op de niet verpachte delen wordt thans een verschrallingsbeheer gevoerd.

Een groot deel van het bosareaal heeft thans nog een functie ten behoeve van de houtproductie. In het kader van de oprichting van het nationaal park zal worden bezien of het mogelijk is een groter deel een zuivere natuurfunctie te geven.

De jacht in het gebied is grotendeels verhuurd, in de eigendommen van Het Limburgs Landschap onder beperkende voorwaarden. Ten be-

hoeve van het reewildbeheer bestaat een samenwerkingsverband met jagers in het aangrenzende Duitse gebied.

De Hamert wordt door een aantal oost-west georiënteerde, openbare en deels verharde wegen doorsneden. In het kader van de oprichting van het nationaal park zullen de mogelijkheden worden onderzocht om in ieder geval de onverharde wegen af te sluiten voor gemotoriseerd verkeer.

6. Gevolgen van de aanwijzing als speciale beschermingszone

De richtlijn van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, nr. 79/409/EEG, Pb. EG, no. L103, bepaalt terzake de speciale beschermingszones het volgende:

- Artikel 3, lid 2, sub a, verplicht de overheid tot het instellen van zones voor de bescherming, de instandhouding en het herstel van biotopen en leefgebieden van alle natuurlijke in het wild levende vogelsoorten op het Europees grondgebied van de lidstaten.
- Artikel 4 geeft een nadere uitwerking van de in artikel 3, lid 2, sub a, genoemde verplichting tot het instellen van de beschermingszones, waarbij met name prioriteit wordt gegeven aan de in Bijlage I van de EG-Vogelrichtlijn genoemde soorten (artikel 4, lid 1) en de migrerende soorten (artikel 4, lid 2).
- Artikel 4, lid 3, verplicht de overheid tot het toezenden aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van alle nuttige gegevens, zodat zij de geëigende initiatieven kan nemen voor de coördinatie die nodig is om te bereiken dat de zones bedoeld in lid 1 enerzijds, en in lid 2 anderzijds, een samenhangend geheel vormen dat voldoet aan de eisen inzake bescherming van de soorten in de geografische zee- en landzone waar deze richtlijn van toepassing is.
- Artikel 4, lid 4, verplicht de overheid tot het nemen van passende maatregelen om vervuiling en verslechtering van de woongebieden in de in de leden 1 en 2 bedoelde beschermingszones te voorkomen, alsmede om te voorkomen dat de vogels aldaar worden gestoord, voor zover deze vervuiling, verslechtering en verstoring, gelet op de doelstellingen van dit artikel, van wezenlijke invloed zijn.
- Artikel 12, lid 1, verplicht de overheid om de drie jaar, te rekenen vanaf het verstrijken van de in artikel 18, lid 1, bedoelde termijn bij de Commissie een rapport in te dienen over de toepassing van de nationale maatregelen die krachtens de richtlijn zijn getroffen.

LNV

Regeling aanwijzing gebieden als speciale beschermingszone in kader van EG-Vogelrichtlijn

20 mei 1994/Nr. NBLF. 944095
Directie Natuur, Bos, Landschap en Fauna

De Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

Besluit:

Artikel 1

1. Als speciale beschermingszone in de zin van artikel 4, eerste lid, van de richtlijn van de Raad van Europese Gemeenschappen van 2 april 1979, inzake het behoud van de vogelstand, 79/409/EEG (Pb. EG L 103) worden de volgende gebieden aangewezen:

- het op bijlage A van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam 'Alde Feanen';
 - het op bijlage B van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam 'Hamert';
 - het op bijlage C van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam 'Lepelaarplassen';
 - het op bijlage D van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam 'Meinweg';
 - het op bijlage E van deze beschikking op kaart aangegeven gebied, bekend onder de naam 'Zouweboezem'.
2. De aanwijzingen, bedoeld in het eerste lid, gaan vergezeld van een toelichtende nota.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

's-Gravenhage, 20 mei 1994.
De Staatssecretaris van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij,
J.D. Gabor.

Toelichting

Artikel 4, eerste lid, van de richtlijn van de Raad van Europese Gemeenschappen van 2 april 1979, inzake het behoud van de vogelstand, 79/409/EEG (Pb. EG L 103), bepaalt dat voor de leefgebieden van de in bijlage I van de richtlijn vermelde vogelsoorten speciale beschermingsmaatregelen getroffen worden, opdat deze soorten daar waar zij nu voorkomen, kunnen voortbestaan en zich kunnen voortplanten. De Lid-Staten dienen met name de naar aantal en oppervlakte voor de instandhouding van deze soorten meest geschikte leefgebieden als speciale beschermingszone aan te wijzen, waarbij rekening wordt gehouden met de bescherming die deze soorten behoeven.

Gelijkoortige maatregelen dienen de Lid-Staten ingevolge artikel 4, tweede lid, van de richtlijn te nemen ten aanzien van de niet in bijlage I genoemde en geregeld voorkomende trekvogels. Tot nog toe zijn in Nederland, in de periode 1986 t/m 1992, een dertiental gebieden aangewezen als speciale beschermingszone. In het Meerjarenprogramma Natuur en Landschap 1992-1996 wordt de aanwijzing als speciale beschermingszone van de bovengenoemde vijf gebieden aangekondigd. Bij de onderhavige beschikking worden deze aangewezen. De in de beschikking genoemde kaarten en toelichtende nota's liggen ter inzage in de bibliotheek van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Bezuidenhoutseweg 73 te 's-Gravenhage.

Alde Feanen

Het gebied de 'Alde Feanen' ligt in het zogenaamde lage midden van de provincie Friesland, in de gemeenten Boarnsterhim, Tytsjerksteradiel en Smallingerland. De oppervlakte beslaat circa 2500 hectare. Het gebied vormt een van de weinige overgebleven restanten van een omvangrijk complex van laagveenmoerassen en petgatenlandschappen. In vroegere eeuwen besloeg dit complex noord-west Overijssel en het lage midden van Friesland. Internationaal gezien vormt het gebied een belangrijke schakel in het totaal van moerasgebieden in de Westeuropese laagvlakte.

In de 'Alde Faenen' heeft zich een rijke broedvogelpopulatie gevestigd, waaronder zeldzame soorten als Geoorde fuut, Aalscholver, Roerdomp, Purperreiger en Zwarte stern. De hooi- en weilanden in het gebied kennen een zeer rijk geschakeerde broedvogelpopulatie van steltlopers en eendachtigen. Voorts is het gebied van belang als voedsel-, rust- en ruigebied voor ganzen, watervogels en steltlopers.

Bestuur en beheer van de 'Alde Feanen' zijn gericht op bescherming en behoud van de betekenis van dit gebied. Dit komt onder meer tot uiting in de status 'als kerngebied' in het Natuurbeleidsplan (1990), de aanmelding als wetland, de aanwijzing van een deel van het gebied als beschermd natuurmonument op grond van de Natuurbeschermingswet, de aanwijzing van een deel van het gebied als reservaatgebied in het kader van de Relatienota, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en in het door 'Itr Fryske Gea' gevoerde beheer.

Hamert

Het gebied 'Hamert' ligt in de provincie Limburg en behoort tot het grondge-

bied van de gemeente Bergen.

Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 1.460 ha, waarvan circa 870 ha in eigendom is van de stichting Het Limburgs Landschap en ca 500 ha in bezit is van de gemeente Bergen.

Als broedgebied is de 'Hamert' voor vele soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. De 'Hamert' heeft tevens een belangrijke functie als pleisterplaats voor o.a. water-, roof- en zangvogels.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als 'kerngebied' deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de status van nationaal park in oprichting, de aanwijzing van een deel van het gebied als beheers- en/of reservaatgebied in het kader van de Relatienota en als natuurontwikkelingsgebied, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en het door de stichting Het Limburg Landschap en de gemeente gevoerde beheer.

Lepelaarplassen

Het gebied van 'Lepelaarplassen' ligt in de provincie Flevoland en behoort tot het grondgebied van de gemeente Almere. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 350 ha en is in eigendom van de Staat der Nederlanden.

Als broedgebied zijn de 'Lepelaarplassen' voor vele soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. De 'lepelaarplassen' hebben tevens een belangrijke functie als rust- en ruigebied voor ganzen en eendachtigen. In het voor- en najaar fungeert het gebied als pleisterplaats voor steltlopers.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als 'kerngebied' deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de aanwijzing in 1989 als staatsnatuurmonument in het kader van de Natuurbeschermingswet, de planologische aanduiding in het bestemmingsplan en het door Stichting Flevolandenschap gevoerde beheer.

Meinweg

Het gebied 'Meinweg' ligt in de provincie Limburg en behoort tot het grondge-

gebied van de gemeente Roerdalen. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 1600 ha, waarvan circa 990 ha in eigendom is van de Staat der Nederlanden.

Als broedgebied is de 'Meinweg' voor vele soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. De 'Meinweg' heeft tevens een belangrijke functie als pleisterplaats voor o.a. Rietganzen en Kraanvogels.

Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied.

Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als 'kerngebied' deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de status van nationaal park in oprichting, de aanwijzing van een deel van het gebied als beheers- en/of reservaatgebied in het kader van de Relatienota en als natuurontwikkelingsgebied, de planologische aanduidingen in streek- en bestemmingsplannen en het door Staatsbosbeheer en de gemeente gevoerde beheer.

Zouweboezem

Het gebied 'Zouweboezem' ligt in de provincie Zuid-Holland en behoort tot het grondgebied van de gemeente Zed-rik. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 140 ha en is grotendeels

in eigendom van de Stichting Het Zuidhollands Landschap en de Staat der Nederlanden. Als broedgebied is de 'Zouweboezem,' voor een aantal soorten vogels van belang. Verschillende zeldzame en bedreigde soorten komen als broedvogel voor. In het voor- en najaar fungeert het gebied als rust en fourageergebied voor steltlopers. Bestuur en beheer zijn gericht op de instandhouding en ontwikkeling van de natuurwaarden, waaronder de vogelkundige waarden, van het gebied. Dit komt ondermeer tot uiting in het feit dat het gebied als 'kerngebied' deel uitmaakt van de ecologische hoofdstructuur van Nederland zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (1990), de planologische aanduiding in het bestemmingsplan en het door de Stichting Het Zuidhollands Landschap gevoerde beheer.

*De Staatssecretaris van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij,*
